Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: S. M., zastoupeného Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem v Brně, Joštova 4, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2006, čj. OAM-349/VL-11-ZA05-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2006, čj. 56 Az 117/2006 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2006, čj. OAM-349/VL-11-ZA05-2006, zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 26. 9. 2006, čj. 56 Az 117/2006 - 34, zamítl. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kriterií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39 (www.nssoud.cz).

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití kriterií nastíněných ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítal nesprávné posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Má za to, že o důvodech, které v průběhu správního řízení uvedl - snaha dosáhnout sloučení se svou rodinou a vymanit se z nepříznivé sociální situace v zemi původu, mělo být vedeno řádné řízení a jeho žádost neměla být hodnocena jako zjevně nedůvodná; důvody jeho žádosti o azyl odůvodňují rovněž udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud připomíná, že obdobnými otázkami se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, v nichž vyslovil, že snaha po legalizaci pobytu z důvodu společného soužití s manželem žijícím na území České republiky (cizincem, který zde má upraven trvalý pobyt) není důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu a bez přistoupení dalších okolností zvláštního zřetele hodných ani důvodem pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu (srov. rozhodnutí ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 47/2004 – 60, www.nssoud.cz) a rovněž ekonomické potíže žadatele o azyl ani celková špatná ekonomická situace v zemi jeho původu nejsou důvodem pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu a bez přistoupení dalších okolností zvláštního zřetele hodných ani důvodem pro udělení humanitárního azylu (srov. např. rozhodnutí ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003 - 65, ze dne 30. 10. 2003, čj. 3 Azs 20/2003 - 43, a ze dne 27. 8. 2003, čj. 5 Azs 3/2003 – 54, všechna dostupná na www.nssoud.cz). V dalších svých rozhodnutích pak Nejvyšší správní soud vyslovil, že vedle pozitivního vymezení předpokladů pro udělení azylu v § 12 zákona o azylu stanoví tento zákon v § 15 a § 16 rovněž vylučující důvody, při jejichž naplnění žadateli azyl udělit nelze (srov. rozhodnutí ze dne 27. 5. 2004, čj. 7 Azs 124/2004 - 45, publikované pod č. 349/2004 Sb. NSS), a že pokud správní orgán rozhoduje o zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 zákona o azylu, nemůže tímtéž rozhodnutím vyslovit, že se azyl podle § 14 uděluje či neuděluje (srov. rozhodnutí ze dne 10. 2. 2004, čj. 4 Azs 35/2003 – 71, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud, zejm. s ohledem na existenci své shora citované ustálené a vnitřně jednotné judikatury v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu